

<p>1. "Pēkšņās beigas", 2025
C-druka, 59,4x42 cm (ar rāmi)
<i>Sudden Death</i>, 2025
C-print, 59,4x42 cm (with frame)</p> <p>2. "Rūpju bulta", 2026
<i>The Arrow of Concern</i>, 2026</p> <p>3. "Izeja", 2026
Metāla caurule, medus un želatīna loksne, cilpa
<i>Exit</i>, 2026
Metal tube, honey & gelatin sheets, eyelet</p> <p>4. "Ievainojuma pārveidojumi", 2025
UV druka uz atmiņas putām, mati, cilpa
40x35 cm
<i>Injury Alterations</i>, 2025
UV print on memory foam, hair, eyelet
40x35 cm</p> <p>5. "Mugurkaula atslābums", 2026
<i>Spine Comedown</i>, 2026</p> <p>6. "Atmiņas kompresijas", 2025
C-druka, 59,4x42 cm (ar rāmi)
<i>Memory compressions</i>, 2025
C-print, 59,4x42 cm (with frame)</p> | <p>7. "Tour de Blond", 2025
Velosipēda ritenis, metāla caurule, mati, sveķi, gumija, brieža rags
<i>Tour de Blond</i>, 2025
Bicycle wheel, metal tube, hair, resin, rubber, deer horn</p> <p>8. "Tour de Blond 2.0", 2025
Velosipēda ritenis, metāla caurule, mati, sveķi, gumija
<i>Tour de Blond 2.0</i>, 2025
Bicycle wheel, metal tube, hair, resin, rubber</p> <p>9. "Mēles saite", 2025
Velosipēda dubļusargs un kamera, mati, sveķi, brieža nags
<i>Tongue-tie</i>, 2025
Bicycle fender & tube, hair, resin, deer hoof</p> <p>10. "Darba galds", 2025
Laboratorijas galds, medus un želatīna loksnes, brieža zobi, UV druka uz atmiņas putām, ķēde
<i>Working Table</i>, 2025
Laboratory table, honey & gelatin sheets, deer teeth, UV print on memory foam, chain</p> <p>11. "Ass", 2026
UV druka uz atmiņas putām, šautriņu uzgaļi
120x150 cm
<i>Harsh (Edges) 2.0</i>, 2026
UV print on memory foam, dart tips
120x150 cm</p> |
|---|---|

PAULA PUNKSTIŅA RŪPJU BULTAS THE ARROWS OF CONCERNS

KURATORE / CURATOR:
ZANE ONCKULE

Kim? Laikmetīgās mākslas centrs un izstādes komanda / Kim? Contemporary Art Centre and exhibition team:

Izpilddirektore / Executive Director:

Evita Goze

Programmas direktore / Program Director:

Zane Onckule

Projektu vadītāja / Project Manager:

Katrīna Jauģiete

Komunikācijas vadītāja / Communications Manager:

Kristiāna Bērza

Pārdošanas direktore / Sales Director:

Dārta Purvliče

Izstādes mediatores / Mediators:

Betija Briede, Linda Šterna,

Emīlija Austrā Lodiņa, Alise Sedleniece

Tehniskā komanda / Technical team:

Aldis Bušs, Andris Maračkovskis, Jānis Noviks

Dizains / Design: Anna Ceipe

Teksta tulkojums angļu valodā/ English translation:

Valts Miķelsons

Latviešu valodas korektūra /

Latvian proofreading:

Ilze Jansone

Angļu valodas korektūra /

English proofreading:

Will Mawhood

Izstādi atbalsta /
Supported by:

KOKMUIŽA

Media Port

ATKLĀŠANA / OPENING:
13. MARTĀ / MARCH 13TH

IZSTĀDES NORISE / EXHIBITION DATES:
14. MARTS – 19. APRĪLIS, 2026
14 MARCH – 19 APRIL 2026

Kas paliek pāri, kad noraujam visu lieko un cenšamies nonākt līdz kādam būtiskam kodolam? Vai šāds kodols vispār pastāv, vai tas saglabājas savā stabilitātē?

Izstādē “Rūpju bultas” Paula Punkstiņa pietuvojas identitātei kā robežstāvoklī esošai un ievainojamai struktūrai, kura nepārtraukti veidojas no jauna. Ekspozīcija atklājas materiālu un psiholoģisku sablīvējumu telpā – vietā, kur “es” kā patības serde lokās, plaisā, izšķīst un no jauna ieņem aprises. Svārstoties starp ievainojamību un pretošanos, rotaļīgumu un distanci, mākslinieces darbi iezīmē to, kā subjektivitāte pielāgojas spiedienam, tomēr pilnībā neizzūd.

Izstādes idejiskajā centrā ievietojies elastīgs poliuretāns jeb tā dēvētās “atmiņu putas”, kas vienlaikus kalpo kā konstrukcija un metafora ķermeniskumam un atkailinātībai. Tās absorbē spiedienu un katru triecienu, pakļaujas iedarbībai un tad lēnām atgriežas sākotnējā veidolā. Punkstiņa šo materiālu traktē kā “esences modeli”: mainīgu, bet atmiņu saglabājošu; pieredzes uzlādētu, taču neatgriezeniskai deformācijai nepakļāvīgu. Pārklāts, caurdurts vai savienots ar invazīviem elementiem – bambusa bultām, taksidermijas fragmentiem, velosipēdu detaļām, sintētiskiem matiem, – miesai līdzīgais materiāls kļūst par atseguma un pašatklāsmes vietu. Vietumis tas ietērpts medaini porainā membrānā, kas atgādina otro ādu: tā sola aizsardzību, tomēr pilnībā neaizver robežu starp iekšpusi un ārpusi.

Ekspozīcijā aplūkojamie skulpturālie objekti eksistenciāli ietonētā stāstījuma ietvaros funkcionē kā protēzes un implanti. Fragmentēti cilvēka un dzīvnieka anatomijas elementi – mati, ragi, ekstremitātes – iemieso nestabilus esības stāvokļus un sasaucas ar Jūlijas Kristevas abjekcijas jeb riebuma jēdzienu, kas izgaismo ķermenim un apziņai piemītošās svārstības starp identificēšanos un atgrūšanu. Klīniskas un industriālas atsauces – formas, kas raisa asociācijas ar operāciju galdiem vai nenosakāmiem pārvietošanās mehānismiem, – izstādē ienes vienlaikus aprēķinātas iejaukšanās un reizē kustību ierobežojošu atmosfēru. Šī sterilitāte asi kontrastē ar materiālu maigumu, ko tās caururbj, balsta vai ieskauj. Uzburtā spriedze atbalsojas arī autores izpētes un studijas darbā

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa ir “Kim? Open Call 2026” laureāte.

Paula Punkstiņa (dz. 2001) ir latviešu vizuālā māksliniece. Viņa ir absolvējusi fotogrāfijas studijas Hāgas Karaliskajā Mākslas akadēmijā un šobrīd studē magistrantūrā *Piet Zwart* institūtā, Roterdamā. Savos darbos Paula akcentē identitātes izpēti, trauslumu un izzušanas pārejas. Apvienojot filozofiju ar vizuālām metaforām, viņas mākslinieciskā prakse pievēršas konceptu pārvēršanai materiālā formā. Nesenie projekti ietver personālizstādi *DOM Gallery*, Rīgā (2024), kā arī gaidāmu duo izstādi kopā ar Sāru Frankkolu (*Sara Francola*) *Art Au Centre*, Ljēžā (2026). Grupu izstādes: Kim? *Black Market* (2024, 2025), *Where Are You Currently?* galerijā Paradise, Hāgā (2025), RESTART galerijā Prospektas, Viļņā (2024), kā arī Limburgas biennālē *Marres House for Contemporary Culture*, Māstrihtā (2024).

Paula Punkstiņa

Paulas Punkstiņas pateicības: ģimenei, Sārai Frankolai, Timam Rosam, Aīdai Valdesai Gomezai.

izmantotajos žestos – rakstiskajās notācijās kā alternatīvās domu izpausmēs:... *kā izvairīties no lodes, tomēr turpināt nest sevī ievainojumu...*

Stirnas tēls izstādē caurvijas kā kolektīvas semantikas piesātināts simbols, kas iemieso nevainību, naivumu, jaunību un piederību. Dekonstruējot šo “Bembija” tēlu, Punkstiņa apšaubā pastāvības ilūziju un pēta sliekšņus starp dzīvību un nāvi, klātbūtni un izdzēšanu. Aiziešana šeit nav beigas, bet pārtapšana kļūst par pārdali, nevis iznīcību.

Pārdomas atmiņas laukā paplašina no personīgajiem arhīviem un atrastiem attēliem veidoti fotogrāfiski kolāžu darbi. Tie iemieso meklējumus un izkropļojumu, uzdodot jautājumu: vai sašķeltas un nevēlamas atmiņas spēj sašķobīt esību? Individuācija sākas ar (ie)griezumu, laika gaitā uzaugušais pašpalīdzības slānis piesātināts ar apspiestiem afektiem un aplāpētu pieredzi. Lai arī pašcieņas un pašnaratīva dzinulis cenšas to pārrakstīt, pieredzes nospieduma pēdas saglabājas, tālāk marķējot identitātes kontūras. Heidegeriskā izpratnē “esība-pasaulē” nav atdalāma no tapšanas; eksistence ir iesaiste, nevis sastingums. Punkstiņas prakse mājo šajā spriedzē starp sairumu un rekonstrukciju, izceļot ievainojamību, savstarpēju atkarību un nemierpilnu tuvumu objektam-subjektam.

Sākotnēji iecerēta kā atvērts eksperiments, izstāde uzrāda pavērsienu mākslinieces materiālajā un konceptuālajā pieejā. Atkāpjoties no iepriekš izmantotajām alumīnija plāksnēm un UV drukas, Punkstiņa pievēršas procesiem, kuros ideja tieši pārtop materiālā: apdedzinātas malas, perforācijas, kausēti pārklājumi. Tulkojums kļūst par centrālu kategoriju: starp valodu un viēlu, pieredzi un formu, plīsumu un rezonansi.

Simptomātiski mākslinieces jaunībai, “Rūpju bultu” centrālo asi definē refleksijas par patības fluiditāti, tās noturīguma un nenoturīguma svārstībām, par izvēlēm un personiski piedzīvotu šķiršanos, kā arī par zaudējuma un sevīs pārdefinēšanas pieredzēm. Cik reižu “es” jāievaino, pirms pielāgošanās nervs tiks uztrenēts un kādas nogulsnes to caurvīs, tam atgriežoties šķietami “sākotnējā” formā?

Paula Punkstiņa

What remains when we strip ourselves back to an essential core—and can that core ever be stable?

Paula Punkstiņa

In The Arrows of Concerns, Paula Punkstiņa approaches identity as liminal, wounded, and continually reconstituted. The exhibition unfolds through material and psychological compres-sions in which the self bends, fractures, dissolves, and reforms. Oscillating between vulnerability, naivety, resistance, playfulness, and detachment, Punkstiņa’s works trace how subjectivity adapts under pressure without vanishing entirely.

At the exhibition center, flexible polyurethane memory foam serves as both structure and metaphor for exposed corporeality. It absorbs impact, yields, and slowly returns to form. Punk-stiņa treats it as a model of “essence”: mutable yet retentive, marked by experience but resistant to permanent distortion. Coated, pierced, or coupled with intrusive elements—bamboo arrows, taxidermy fragments, bicycle parts, synthetic hair—the flesh-like material becomes a site of exposure. At times, it is sheathed in a honeyed, porous membrane resembling a second skin, suggesting protection without fully sealing the boundary between inside and out.

The sculptural objects on display operate as prosthetic frameworks for an existential narra-tive. Fragmented human and animal anatomi-es—hair, antlers, legs—embody unstable states of being, resonating with Julia Kristeva’s concept of abjection, in which the body oscillates between identification and repulsion. Clinical and indus-trial references—forms reminiscent of operating tables and components of indeterminate trans- port mechanisms—introduce an atmosphere of calculated intervention and constrained move-ment. This sterility stands in stark contrast to the tenderness of the materials they penetrate, support, or encircle. The resulting tension echoes the artist’s own gesture—notes that often accom-pany her thinking: (..) *to dodge the bullet, yet still bear the wound*.

Paula Punkstiņa

The deer recurs as a collective symbol rather than a literal figure. Connoting innocence, youth, and belonging, this Bambi stands in for a once-coher-ent identity later dismantled. By disassembling the image, Punkstiņa questions permanence and explores thresholds between life and death,

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa is a recipient of Kim? Open Call 2026.

Paula Punkstiņa (b. 2001) is a Latvian visual artist. She graduated in Photography from the Royal Academy of Art, The Hague, and is currently pursuing a Master’s degree at the Piet Zwart Institute in Rotterdam. Her work emphasises explorations of identity, fragility, and transitional states of disappearance. By combining philosophy with visual metaphors, Punkstiņa’s artistic practice engages with the translation of concepts into material form. Recent projects include a solo exhibition at DOM Gallery, Riga (2024) and a forthcoming duo show with Sara Francola at Art Au Centre, Liège (2026). Recent group exhibitions include the 5th and 6th editions of Black Market by Kim? (2024, 2025), *Where Are You Currently?* at Paradise, The Hague (2025), RESTART at Prospektas Gallery, Vilnius (2024), and the Limburg Biennale at Marres House for Contemporary Culture, Maastricht (2024).

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa’s acknowledgements: family, Sara Francola, Tim Ross, Aida Valdés Gómez.

presence and erasure. Passing appears not as an end, but as a transformation—redistribution rather than disappearance.

Paula Punkstiņa

Photographic collages drawn from personal archives and found images extend these concerns into memory. They evoke searching and distortion, asking whether fractured or unwanted recollections can unsettle the self. Individuation begins with a cut. Over time, a second skin accumulates, layered with suppressed affects and disavowed experience. Though pride and self-narration attempt to overwrite them, these traces persist, quietly shaping identity.

Paula Punkstiņa

In Heideggerian terms, *being-in-the-world* is inseparable from becoming; existence is engage-ment, not stasis. Punkstiņa’s practice inhabits this tension between dissolution and reconstruc-tion, foregrounding vulnerability, interdepen-dence, and an uneasy proximity to the object-subject.

Paula Punkstiņa

Initially conceived as an open experiment, the exhibition marks a shift in material and concep-tual approach. Moving beyond earlier work with aluminium plates and UV printing, Punkstiņa embraces processes that translate ideas directly into matter: burned edges, perforations, melted coatings. Translation itself becomes central—be-tween language and material, experience and form, rupture and resonance.

Paula Punkstiņa

Inflected by the artist’s formative years, *The Arrows of Concerns* centers on the fluidity of identi-ty—its oscillation between stability and disinte-gration—and on the intimate calculus of choice, separation, loss, and self-redefinition. The work traces a subject in the midst of becoming, where each rupture recalibrates the terms of coherence. How many times must the “I” be wounded before adaptation hardens from reflex into struc-ture—and when it returns to its seemingly “origi-nal” form, what sediments of memory and trans-formation continue to course through it?

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa

Paula Punkstiņa